หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. สำสกฤต - ไท - อังกฤษ อภิธาน. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๑.

จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. วินิจฉัยเรื่องกฤษณาสอนน้อง : พิมพ์ในงานฌาปนกิจศพ ม.ล.หญิงเล็ก เทพวัลย์ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๐.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ ๔. พระนคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๓.

มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. เทพเจ้าและสิ่งน่ารู้. พระนคร : โรงพิมพ์ธรรมบรรณาคาร, ๒๕๑๖.

_____. บ่อเกิดรามเกียรติ์. พระนคร : สำนักพิมพ์ศิลปบรรณาคาร, ๒๕๑๓.

_____. พระนลคำหลวง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คลังวิทยา, ๒๕๑๗.

_____. พระราชนิพนธ์ความเรียงเรื่องสาวิตรี. พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๔๙๘.

วิสุทธ์ บุษยกุล. วิสุทธนิพนธ์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชเนศวรการพิมพ์, ๒๕๒๐.

ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา. ศักดิ์ศรีนิพนธ์. กรุงเทพมหานคร : สุนทรการพิมพ์, ๒๕๑๗.

บทความ

ศ.ย. (ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา). "เทราปที" สารานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๖๙ (๒๕๒๐). ๘๗๖๙ - ๘๗๗๓.

ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา. "สตรีในวรรณคดีสันสกฤต" วารสารคุรุปริทัศน์ ๒ (สิงหาคม ๒๕๒๐) : ๗๘ - ๘๘.

วิทยานิพนธ์

วาสนา ไอยรารัตน์. "สิทธิและหน้าที่ของสตรีในวรรณกรรมสันสกฤตที่ว่าด้วยธรรมศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาบาลี - สันสกฤต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

เสาวภา เจริญชวญ. "ประเพณีการแต่งงานของอินเดียในสมัยพระเวท." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาภาษาตะวันออก สาขาวิชาบาลี - สันสกฤต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๐.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

BIBLIOGRAPHY

Books

Aiyar, C.P. Ramaswami. The Culture Heritage of India. Vol.II. Calcutta: The Ramankrishana Mission Institute of Culture, 1969.

Altekar, A.S. The Position of Women in Hindu Civilization. Delhi: Motilal Banarsidass, 1973.

Basham, A.L. The Wonder that was India. Culcutta: Rupa & Co., 1971.

Dowson, John. Classical Dictionary of Hindu Mythology and Religion Geography, History and Literature. London: Trübner & Co., 1879.

Dutt, Romesh Chunder. A History of Civilization in Ancient India. Vol. II. London: Kegan Paul, Trench, Trübner & Co., 1893.

Griffith, Ralph T.H., tr. The Hymns of Rgaveda. 2 Vols. 5 th ed. Varanasi: Chowkhamba Sanskrit Series office, 1971.

Hopkins, Edward Washburn. Epic Mythology. Delhi: Indological Book House, 1968.

_____. The Great Epic of India. Calutta: Punthi Pustak, 1969.

Jayal, Shakambari. The Status of women in the Epics. Delhi: Motilal Banarsidass. 1966.

Kapadia, K.M. Marriage and Family in India. 3 d, ed, Oxford: University Press, 1966.

Keith, A. Berriedale. A History of Sanskrit Literature. Oxford: The Clarendon Press, 1928.

Lanman, Charles Rockwell. A Sanskrit Reader. Cambridge : Harvard University Press, 1959.

Macdonell, Arthur A. A History of Sanskrit Literature. Delhi: Motilal Banarsidass, 1971.

_____. A Sanskrit Grammar of Students. 3 d, ed, London: Oxford University, 1973.

_____. Sanskrit - English Dictionary. London: Longmans Green and Co., 1893.

_____. Vedic Mythology. Delhi: Motilal Banarsidass, 1974.

Mani. Vettam. Puranic Encyclopaedia. Delhi: Motilal Baranarsidass, 1975.

Monier Williams. Sir Monier. A Sanskrit - English Dictionary. Delhi: Motilal Baranarsidass, 1979.

_____. Indian Epic Poetry. Edinburgh., 1863.

Muir. J. Metrical Translation from Sanskrit Writers. London: Trübner &. Co., 1897.

_____. Original Sanskrit Texts. Vol.I. 2 d, ed, London: Trübner & Co., 1872.

Müller F. Max. The History of Ancient Sanskrit Literature. Vara - nasi: Chowkhamba Series Office, 1968.

Shastri, Shakuntala Rao. Women in the Vedic Age, Bombey: Bharatiya Vidya Bhavan, 1969.

Sorensen. S. An Index to the Names in Mahabharata. Delhi: Motilal Banarsidass, 1969.

The Mahabharata of Krishna - Dwipayana Vyasa. Vol. 1 - 12. Tran - slated by Protap Candra Roy. Culcutta: Bharata Press, 1884 - 1887.

The Mahabharata text as constituted in its critical edition. 4 Vols. Poona: The Bhandarkar Oriental Rexarch Institute, 1971 - 1974.

Weber, Albrecht. The History of Indian Literature. London: Kegan Paul, Trench. Trübner, 1892.

Winternitz, Maurice. A History of India Literature. Vol.I. 2 d, ed, Delhi: Oriental Books, 1972.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ก. มหาภารตะ จอห์น ดาวสัน (John Dowson) และ เซอร์ มอเนียร์ มอเนียร์ วิลเลียมส์ (Sir Monier Monier Williams) ได้สรุปมหาภารตะทั้ง ๑๘ บรรพ ไว้ในหนังสือ Classical Dictionary of Hindu Mythology and Religion Geography, History and Literature. และในหนังสือ Indian Epic Poetry. ดังนี้คือ

๑. อาทิบรรพ (Mbh. 1) : ว่าด้วยกำเนิดแห่งกษัตริย์ปาณฑพ และเการพ กล่าวถึงภีษมะ ผู้เป็นลุง ได้นำพระเจ้าธฤตราษฎร์และพระเจ้าปาณฑุเข้ามายังเมืองหัสตินาปุระ พระเจ้าธฤตราษฎร์เป็นโอรสองค์ใหญ่ แม้พระเนตรบอดก็ได้ขึ้นครองราชย์ก่อน พระองค์มีมเหสีนามว่า นางคานธารี ส่วนพระเจ้าปาณฑุ พระอนุชาผู้มีผิวซีดนั้น มีมเหสี ๒ องค์ คือ นางกุนตี และนางมาทรี พระเจ้าปาณฑุ และมเหสีทั้งสองได้ออกไปใช้ชีวิตในป่า ต่อมาพระเจ้าธฤตราษฎร์ กับนางคานธารีมีโอรส ๑๐๐ องค์ และธิดา ๑ องค์ โอรสองค์ใหญ่นามว่า ทุรโยธน์ ส่วนนางกุนตีมีโอรส ๓ องค์ นามว่า ยุธิษฐิระ ภีมะ และอรชุน นางมาทรีมีโอรสฝาแฝด คือ นกุล กับ สหเทพ ในบรรพนี้เจ้าชายปาณฑพทั้งห้าได้ไปในพิธีสยุมพรของนางเทราปที อรชุนแสดงความสามารถได้นางเทราปทีมา แต่เนื่องจากคำสั่งขอนางกุนตี นางเทราปทีต้องอภิเษกสมรสกับเจ้าชายปาณฑพทั้งห้า

๒. สภาบรรพ (Mbh. 2) : ว่าด้วยการชุมนุมของเจ้าชายที่เมืองหัสตินาปุระ ทุรโยธน์คิดวางอุบายกำจัดเจ้าชายปาณฑพ โดยท้ายุธิษฐิระเล่นสกาพนันยุธิษฐิระแพ้เสียราชอาณาจักรและทรัพย์สมบัติทั้งหมด จนกระทั่งต้องเอานางเทราปทีเป็นเดิมพัน ก็แพ้อีก ถึงกับทุห์ศาสน์ ผู้เป็นอนุชาของทุรโยธน์ กระชากผมฉุดนางเทราปทีเข้าไปในที่ชุมนุม พร้อมกับทึ้งเสื้อผ้าของนางออกทีละชิ้น ๆ การกระทำครั้งนี้ ทำให้นาง

เทราปทีได้รับความอายยิ่ง ในที่สุด พระเจ้าธฤตราษฎร์ต้องเกลี้ยกล่อม โดยให้เจ้าชายปาณฑพออกไปอยู่ป่าเป็นเวลา ๑๒ ปี และปีที่ ๑๓ จะต้องหลบซ่อนอย่าให้ฝ่ายเการพหาตัวพบได้

๓. <u>วนบรรพ</u> (Mbh. 3.) : ว่าด้วยชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าชายปาณฑพในป่ากามยกะ (กามยก) นางเทราปทีได้ติดตามไปกับสวามีทั้งห้าด้วย มุ่งหน้าไปสู่ป่ากามยกะ หยุดพักอาศัยบนฝั่งแม่น้ำสรัสวตี เจ้าชายปาณฑพวางแผนไว้ว่า จะต่อสู้เอาราชอาณาจักรกลับคืนให้ได้ในปีที่ ๑๓ ในบรรพนี้ ราชาแห่งแคว้นสินธุ พบนางเทราปทีเข้า ได้เกี้ยวพาราสี และฉุดกระชากนางขึ้นราชรถ แต่ภีมะติดตามช่วยได้ทัน

๔. <u>วิราฏบรรพ</u> (Mbh. 4.) : ว่าด้วยการผจญภัยของเจ้าชายปาณฑพในช่วงเวลาปีที่ ๑๓ ของการถูกเนรเทศเจ้าชายปาณฑพและนางเทราปทีได้เข้าไปอาศัยอยู่ในพระราชวังของพระเจ้าวิราฏ ยุธิษฐิระปลอมเป็นหัวหน้าดูแลเกี่ยวกับราชพิธี ภีมะปลอมเป็นพ่อครัว อรชุนปลอมเป็นครูสอนสตรีในราชสำนัก แต่งกายเป็นหญิง นกุลปลอมเป็นคนเลี้ยงม้า และสหเทพปลอมเป็นคนเลี้ยงสัตว์ ส่วนนางเทราปทีมีหน้าที่เป็นนางข้าหลวง ตัดเย็บเสื้อผ้าของพระราชินี ในบรรพนี้กีจกะ อนุชาของพระราชินีแห่งพระเจ้าวิราฏ หลงรักนางเทราปที คอยหาโอกาสจะเอาเป็นชายาให้จงได้ แต่ภีมะฆ่ากีจกะ และช่วยนางเทราปทีให้พ้นจากการถูกเผาทั้งเป็นด้วย

๕. <u>อุทโยคบรรพ</u> (Mbh. 5.) : ว่าด้วยการเตรียมทัพทำสงคราม ของทั้งสองฝ่าย มีการชุมนุมในเมืองหัสตินาปุระ เจ้าชายปาณฑพทั้งห้า และพระกฤษณะเข้าร่วมชุมนุมด้วย พระกฤษณะทรงทัดทานไม่ให้ทำสงครามกันในระหว่างพี่น้อง แต่ฝ่ายทุรโยธน์ไม่ยอม ในที่สุดทุรโยธน์ และอรชุน ได้ขอร้องให้พระกฤษณะช่วยเหลือเกี่ยวกับการรบด้วย พระกฤษณะทรงอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายเลือก ระหว่างกองทัพกับพระองค์ ทุรโยธน์เลือกเอากองทัพ ส่วนอรชุนเลือกเอาพระกฤษณะเป็นสารถี

๖. ภีษมบรรพ (Mbh. 6.) : ว่าด้วยสงคราม มีภีษมะบัญชาการรบฝ่ายเการพ เมื่อเริ่มสงคราม อรชุนไม่อาจให้ฝ่ายปาณฑพเข้าโจมตีได้ พระกฤษณะจึงต้องสั่งสอนให้อรชุนมีมานะ โดยยกหลักธรรมภควัตคีตาขึ้นมาแสดง และในขณะที่กำลังสู้รบนั้น ศิขัณฑิน ซึ่งชาติก่อนเกิดเป็นนางอัมพา ได้ยิงลูกศรไปถูกภีษมะตรึงเต็มทั่วอก แต่ภีษมะไม่อาจยิงโต้ตอบศิขัณฑินได้ เพราะแท้จริงแล้ว ศิขัณฑินเป็นผู้หญิง นักรบทั้งหมดพักการรบ ขณะที่ภีษมะล้มเจ็บ ได้เรียกหลาน ๆ เข้ามาแล้วขอร้องให้ทุรโยธน์มอบอาณาจักรครึ่งหนึ่งให้แก่เจ้าชายปาณฑพ แต่ฝ่ายทุรโยธน์ไม่ยอม ภีษมะยังคงมีชีวิตอยู่ต่อไป

๗. โทรณบรรพ (Mbh. 7.) : ว่าด้วยโทรณาจารย์ผู้บัญชาการฝ่ายเการพ ในบรรพนี้แม่ทัพออกสู้รบกันตัวต่อตัว ทุหศาสน์ อนุชาของทุรโยธน์ ฆ่าอภิมันยุโอรสของอรชุนกับนางสุภัทราตาย ส่วนอรชุนต่อสู้กับโทรณาจารย์ ครั้งแรกอรชุนใจอ่อนเพราะไม่อาจสู้รบกับโทรณาจารย์ผู้เป็นอาจารย์เก่าของพระองค์ได้ อรชุนต้องพักการต่อสู้ แต่การรบยังคงดำเนินต่อไป ในที่สุดโทรณาจารย์ถูกตัดศีรษะ ได้ไปเกิดในสวรรค์

๘. กรรณบรรพ (Mbh. 8.) : ว่าด้วยกรรณผู้บัญชาการรบฝ่ายเการพ ในบรรพนี้ภีมะและกรรณต่อสู้กันอย่างดุเดือด จนกระทั่งแม่น้ำบริเวณนั้นเต็มไปด้วยเลือด สนามรบก็เต็มไปด้วยศพ ฝ่ายเการพรวมสาบานว่าจะฆ่าอรชุนให้ได้ ทุรโยธน์แอบใช้กองทัพคนเถื่อน แต่อรชุนปราบได้หมด และยิงกรรณถึงแก่ความตาย

๙. ศัลยบรรพ (Mbh. 9.) : ว่าด้วยศัลยผู้บัญชาการรบฝ่ายเการพ ศัลยต่อสู้กับยุธิษฐิระ และถูกยุธิษฐิระฆ่าตายอีก การสงครามยังคงดำเนินต่อไป จนกระทั่งฝ่ายเการพเหลือ ๓ คน ทุรโยธน์ต้องหนีไปหลบซ่อน แต่ฝ่ายปาณฑพตามหาพบ ในบรรพนี้ ภีมะเริ่มนำกระบองออกใช้ และตีขาทุรโยธน์หักลงมา

๑๐. เสาปติกบรรพ (Mbh. 10.) : ว่าด้วยฝ่ายเการพที่เหลือ ๓ คน ลอบโจมตีค่ายของฝ่ายปาณฑพตอนกลางคืน และได้ฆ่าโอรส ๕ องค์ของนางเทราปทีที่

กำลังหลับสนิทตายหมด เป็นเหตุให้นางเทราปทีและปาณฑพทั้งห้าเศร้าโศกมาก นางเทราปทีจึงสนับสนุนให้ภีมะแก้แค้นให้จงได้

๑๑. สตรีบรรพ (Mbh. 11.) : ว่าด้วยความเศร้าโศกของนางคานธารี และสตรีทั้งหลาย ที่โอรสต้องตายในการรบ นางคานธารีและสตรีทั้งหลายไปยังสนามรบ นั่งลงใกล้ศพของโอรส คร่ำครวญถึงการตายด้วยความเศร้ายิ่ง

๑๒. ศานติบรรพ (Mbh. 12.) : ภีษมะสอนยุธิษฐิระ เกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจในหน้าที่กษัตริย์ การปฏิบัติตนในยามทุกข์ยาก

๑๓. อนุศาสนบรรพ (Mbh. 13.) : ภีษมะยังไม่สิ้นชีวิต จึงสอนยุธิษฐิระเกี่ยวกับเรื่อง ความโอบอ้อมอารี กฎแห่งการอดและการกินอาหาร ฯลฯ แล้วภีษมะก็สิ้นใจตาย รวมเวลานอนเจ็บอยู่ ๕๘ คืน

๑๔. อัศวเมธิกบรรพ (Mbh. 14.) : ยุธิษฐิระทำพิธีอัศวเมธ (พิธีปล่อยม้าอุปการ) มีอรชุนเป็นผู้ควบคุมม้าไป ในบรรพนี้ พระกฤษณะนำบทเพลงภควัตคีตามาทบทวนให้อรชุนฟังอีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า อนุคีตา

๑๕. อาศรมบรรพ (Mbh. 15.) : พระเจ้าธฤตราษฎร์ นางคานธารี และนางกุนตี ออกบวช ใช้ชีวิตในป่า สองปีผ่านไป วันหนึ่งเกิดไฟไหม้ป่าขึ้น ทั้งสามพระองค์นั่งบำเพ็ญพรต ปล่อยให้ไฟป่าครอกตายอย่างสงบ เพื่อการขึ้นสู่สวรรค์อันเป็นดินแดนแห่งความสุขชั่วนิรันดร์

๑๖. เมาษลบรรพ (Mbh. 16.) : กษัตริย์ยาทพต่อสู้กันเองด้วยเมาษล (คทาหรือไม้พลอง) พระกฤษณะถูกพราน ชื่อ ชร แทงสิ้นชีพในขณะที่เอนกายอยู่บนพื้นดิน แล้วพระองค์กลับคืนสู่สวรรค์ และเมืองทวารกาจมลงไปในทะเล

๑๗. มหาปรัสถานิกบรรพ (Mbh. 17.) : ยุธิษฐิระสละราชบัลลังก์เจ้าชายปาณฑพทั้งห้า และนางเทราปทีเดินทางสู่ภูเขาหิมาลัย มุ่งสู่สวรรค์ของพระอินทร์ ระหว่างการเดินทางนางเทราปทีล้มลงตายเป็นคนแรก ต่อจากนั้นก็คือสหเทพ นกุล

อรชุน และภีมะ ล้มลงสิ้นชีวิตตามลำดับ คงเหลือยุธิษฐิระเพียงองค์เดียว

๑๘. สวรรคาโรหณบรรพ (Mbh. 18.) : เมื่อยุธิษฐิระไปถึงสวรรค์ ไม่พบอนุชาทั้งสี่ และ มเหสี พระองค์ทรงทราบจากเทพทั้งหลายว่า อนุชาและมเหสีอยู่ในนรก ยุธิษฐิระจึงได้ลงไปช่วย เจ้าชายปาณฑพและนางเทราปทีจึงได้ไปเกิดบนสวรรค์ มีความสุขสืบไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. สตรีในมหาภารตะ

คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้อักษรย่อ

อุ, ทุ : นามของพระอุมา หรือทุรคา

ท. : เทวี

ช. : ชายา, ธิดาของเทพ

ม. : มเหสีของกษัตริย์ หรือนักรบ

ธ. : ธิดาของกษัตริย์

อ. : นางอัปสร

ฤ. : มารดา ภรรยา ลูก และลูกสะใภ้ของฤษี

ส. : สตรีผู้ให้กำเนิดสัตว์, พืช หรือลูกเมียของสัตว์

น. : นามธรรม อาการนาม และธรรมชาติที่กวีตั้งขึ้นให้เป็นบุคคลาธิษฐาน

ญ. : สาวใช้, แม่นม หรือหญิงทั่วไป

เลขในวงเล็บ หมายถึงเลขหน้าของหนังสือ An Index to the Names in Mahabharata. ชื่อใดมีเลขกำกับอยู่ในวงเล็บสองวง หมายความว่าชื่อนั้นมีกล่าวในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และเลขในวงเล็บหลัง คือ เลขหน้าของวิทยานิพนธ์

อศุมตี : ม. (๕)

อทิติ : ท. (๑๓) (๒๗-๒๙)

อทุริกา : อ. (๑๕) (๕๓)

อทฤศยนฺตี : ฤ. (๑๖

อนลา : ฤ. (๒๒) (๕๗)

อหลฺยา : ฤ. (๒๔)

อลมฺพุษา : อ. (๒๙)

อมฺพา : ธ. (๓๐) (๑๕๒-๑๕๓)

อมฺพาลิกา : ม. (๓๐)

อมฺพิกา I : ม. (๓๑)

อมฺพิกา II : อ. (๓๑)
อมฤตา : ม. (๓๔)
อนนฺตา : ม. (๓๕)
อนวทฺยา : อ. (๓๖)
องฺคี : ม. (๓๘)
องฺคิรสี : ฤ. (๔๐)
อนุจานา : อ. (๔๓)
อรุจิษฺมตี : ฤ. (๖๗)
อรุนา : อ. (๙๑)
อรุนฺธตี : ฤ.(๙๑)
อารฺยา : อุ (๙๒)
อสฺรา : ฤ. (๙๘)
อุสานสี : ม. (๑๐๐)
พลนฺธรา : ม. (๑๐๗)
ภทฺรา I : ช. (๑๑๒) (๑๔๘-๑๔๙)
ภทฺรา II : ม. (๑๑๒)
ภทฺรา III : ม. (๑๑๒)
ภทฺรกาลี : อุ. (๑๑๓)
ภาคีรถี : น. (๑๑๘)
ไภมี : ม. (๑๑๙)
ภานุมตี : ม. (๑๑๙)
ภารควี : ม. (๑๒๖)
ภีมา : อุ. (๑๓๓)
ภีมนนฺทินี : ม. (๑๓๓)
ภีมปุตฺริกา : ม. (๑๓๓)
ภีมสุตา : ม. (๑๓๔)
โภชสุตา : ม. (๑๔๘)
ภุชคาตฺมชา : ส. (๑๕๐)
ภุชเคนฺทฺรกนฺยา : ส. (๑๕)
ภูมิ (โลก) : น. (๑๕๐)
พฺรหฺมณฺยา : อุ (๑๖๒)
พฤหตฺเสนา : ญ. (๑๖๔)
พุทฺพุทา : อ. (๑๖๔)
ไจทฺยา : ม. (๑๖๔)
ไจตฺรวาหนี : ม. (๑๗๑)
จณฺฑา : ทุ (๑๗๑)
จณฺฑี : ทุ (๑๗๒)
จานฺทฺรมสี : ฤ (๑๗๓)
จารุเนตฺรา : อ. (๑๗๔)
จิตฺรเลขา : อ. (๑๗๖)
จิตฺรางฺคทา I : ม. (๑๗๗)
จิตฺรางฺคทา II : อ. (๑๗๗)
จิตฺรเสนา : อ. (๑๗๘)
ศจี : ช. (๑๘๐) (๓๗-๔๐)
ไศพฺยา I : ม. (๑๘๒)
ไศพฺยา II : ม. (๑๘๒)

ไศพฺยา III : ม. (๑๘๒)
ไศลปุตฺรี : อุ (๑๘๒)
ไศลราชสุตา : อุ (๑๘๓)
ไศลสุตา : น. (๑๘๓)
ศากมฺภรี : ทุ (๑๘๓)
ศกุนิคฺรหา : ส. (๑๘๖)
ศกุนฺตลา : ม. (๑๘๖) (๖๐-๖๔, ๙๐-๙๗)
ศาณฺฑิลี : ช. (๑๙๓)
ศานฺตา : ม. (๑๙๔)
ศารทฺวตายนี : ม. (๑๙๖)
ศารทฺวตี : อ. (๑๙๖)
ศรฺมิษฺฐา : ม. (๑๙๖) (๖๙-๗๓)
ศรฺวาณี : อุ (๑๙๗)
ศตปรฺวา : ช. (๑๙๘)
ศิวา I : ม. (๒๑๔)
ศิวา II : ฤ. (๒๑๔)
ศฺรทฺธา I : น. (๒๑๔)
ศฺรทฺธา II : ช. (๒๑๔)
ศฺรี : ท. (๒๑๕)
ศฺรุตาวตี : ฤ. (๒๑๖) (๑๕๔-๑๕๕)
ศุจิษฺมิตา : อ. (๒๑๘)
ศุจิกา : อ. (๒๑๘)
ศุกฺรตนยา : ช. (๒๒๑)

ศูรเสนี : ม. (๒๒๖)
เศฺวตา I : ส. (๒๒๓)
เศฺวตา II : อุ (๒๒๓)
เศฺยนี : ส. (๒๒๔) (๕๕)
ทาศารฺหี I : ม. (๒๒๔)
ทาศารฺหี II : ม. (๒๒๔)
ทาศารฺหี III : ม. (๒๒๔)
ทาเศยี : ฤ. (๒๒๕)
ไทเตยี : ญ. (๒๒๖)
ทกฺษกนฺยา : ส. (๒๒๙)
ทกฺษายนี I : น. (๒๒๙)
ทกฺษายนี II : ส. (๒๒๙)
ทกฺษายนี III : ส. (๒๒๙)
ทกฺษายนี IV : ม. (๒๒๙)
ทกฺษายนี V : ส. (๒๒๙)
ทากฺเษยี : ฤ. (๒๒๙)
ทมยนฺตี : ม. (๒๓๓) (๗๖-๗๙, ๑๐๘-๑๑๒)
ทณฺฑาคารี : อ. (๒๓๓)
ทานุตา : อ. (๒๓๔)
ทนุ : ฤ. (๒๓๔)
เทวกนฺยา : ญ. (๒๓๖)
เทวกี : ช. (๒๓๗)
เทวเสนา : ม. (๒๓๘)

เทวยานี : ม. (๒๓๙) (๖๗-๗๓)
เทวี I : อ. (๒๔๐)
เทวี II : ทุ (๒๔๐)
เทวี III : ช. (๒๔๐)
เทวี IV : ท. (๒๔๐)
เทวิกา : ม. (๒๔๐)
ธรา : น. (๒๔๑)
ธรุมชา : ช. (๒๔๒)
ธฤตราษฺฏรชา : บ. (๒๕๒)
ธฤตราษฺฏรี : ฤ. (๒๕๓) (๕๕)
ธฤตี : ช. (๒๕๓)
ธูมินี : ม. (๒๕๓)
ธูโมรฺณา I : ฤ. (๒๕๓)
ธูโมรฺณา II : ท. (๒๕๓)
ธูมฺราษี : ทุ (๒๕๓)
ทิติ : ฤ. (๒๕๕)
เทฺราปที : ม. (๒๕๗) (๑๐๓-๑๐๘, ๑๒๕-๑๒๘)
ทฺรุปททกนฺยา (เทราปที) : (๒๗๑)
ทฺรุปทปุตฺรี (เทราปที) : (๒๗๑)
ทฺรุปทาตฺมชา (เทราปที) : (๒๗๑)
ทุศฺสลา : บ. (๒๗๒)
ทฺรฺคา (อุมา) : (๒๗๔)
ทฺรฺโยธนสุตา : ฆ. (๒๘๐)
คงฺคา : น. (๒๘๗) (๑๔-๒๓)
คณฺฑา : ญ. (๒๘๙)
คานฺธารราชทุหิตฤ (คานธารี) : (๒๙๑)
คานฺธารี I : ม. (๒๙๑) (๗๓-๗๔, ๑๔๓-๑๔๗)
คานฺธารี II : ม. (๒๙๒)
คานฺธารี III : ช. (๒๙๒)
คานฺธารี IV : ม. (๒๙๒)
คนฺธารวี : ส. (๒๙๖) (๕๖)
คนฺธวตี (สัตยวตี) : (๒๙๖)
เคารี I : อุ (๓๐๑)
เคารี II : อ. (๓๑๐)
เคารี III : ช. (๓๐๑)
ฆฤตาจี : อ. (๓๐๘) (๔๘-๕๐)
ฆฺฤณิกา : ญ. (๓๐๙)
คิริกา : น. (๓๐๙)
โคปาลี : อ. (๓๑๒)
คุณเกศี : ญ. (๓๑๔) (๕๙)
คุณมุขฺยา : อ. (๓๑๔)
คุณาวรา : อ. (๓๑๔)
ไหมวตี I : น. (๓๑๖)
ไหมวตี II : ญ. (๓๑๖)
ไหมวตี III : ม. (๓๑๖)
หสี : ญ. (๓๑๗)

หัสตา : ส. (๓๑๗)
หรี : ส. (๓๑๙) (๕๖)
หสินี : อ. (๓๒๐)
หวิษฺมตี : ฤ. (๓๒๐)
หิชฺมพา : ญ. (๓๒๑)
หิมวตฺปรฺวตาตฺมชา : อุ. (๓๒๔)
หิรณฺยาฤษี : ทุ (๓๒๔)
วิกฺษฺวากุกนฺยา : ม. (๓๒๗)
อิลา : ช. (๓๒๗)
อินฺทฺรเสนา I : ฐ. (๓๔๕)
อินฺทฺรเสนา II : ฑ. (๓๔๕)
อิรา I : อ. (๓๔๕)
อิรา II : อ. (๓๔๕)
ชคตี : น. (๓๔๖)
ชาหนวี : น. (๓๔๖)
ชามพวตี : ม. (๓๔๘)
ชนกามชา (สีดา) : (๓๕๑)
ชานปที : อ. (๓๕๓)
ชราสนฺธสุตา : ม. (๓๕๔)
ชรตฺการุ : ฤ. (๓๕๖)
ชริตา : ญ. (๓๕๖)
ชตเวทสี : ทุ (๓๕๖)
ชยา : ทุ (๓๕๙)
ชิตวตี : อ. (๓๖๔)
กาเศยี : ฐ. (๓๖๕)
กาศิกนฺยา (อัมพา) : (๓๖๖)
กาศิราชสุเต (อัมพิกา อัมพาลิกา) : (๓๖๖)
กาศฺยา : ม. (๓๖๗)
กาศฺยปี : ฤ. (๓๖๙)
กหฺรู : ส. (๓๖๙) (๕๗-๕๘)
ไกเกยี I : ม. (๓๗๑)
ไกเกยี II : ม. (๓๗๑)
ไกเกยี III : ม. (๓๗๑)
ไกเกยี (สุเทษณา) IV : (๓๗๑)
ไกฏภนาศินี : ทุ (๓๗๒)
กากี I : ส. (๓๗๒) (๕๕)
กากี II : ญ. (๓๗๕)
กาลา : ฤ. (๓๗๕)
กาลี I (สัตยวตี) : (๓๗๕)
กาลี II : ทุ (๓๗๕)
กาลิกา : ช. (๓๗๕)
กาลิงฺคี I : ฐ. (๓๗๖)
กาลิงฺคี II : ญ. (๓๗๖)
กามา : น. (๓๗๘)
กามฺยา : อ. (๓๘๑)
กาปาลี : ทุ. (๓๘๑)
กปิลา I : ฐ. (๓๘๒)
กปิลา II : ทุ. (๓๘๒)

กปินฺทุรปุตฺรี : ส. (๓๘๒)
กราลี : ทุ (๓๘๓)
กรมฺภา : ช. (๓๘๓)
กเรณุมตี : ม. (๓๘๓)
กรูณิกา : อ. (๓๙๗)
กาตฺยายนี : ทุ. (๓๙๘)
เกาศิกี : ทุ (๓๙๘)
เกจรวราชปตฺนี (เทราปที) : (๔๐๑)
เการวี (อุลูปี) : (๔๐๒)
เการวฺยปตฺนี (กุนตี) : (๔๐๒)
เกาสลฺยา I : ช. (๔๐๒)
เกาสลฺยา II (อัมพิกา) : (๔๐๒)
เกาสลฺยา III (อัมพาลิกา) : (๔๐๒)
เกาสลฺยา IV : ช. (๔๐๒)
เกาสลฺยา V : ช. (๔๐๒)
เกศินี I : อ. (๔๐๓)
เกศินี II : ช. (๔๐๓)
เกศินี III : ญ. (๔๐๓)
กีรฺติ : น. (๔๐๙)
โกกมุขา : ทุ (๔๐๙)
กุริยา : น. (๔๑๑)
โกรฺยา : น. (๔๑๑)
กฤปี : ม. (๔๑๔)
กฤษณา I (เทราปที) : (๔๒๕)
กฤษณา II : ทุ (๔๒๖)
กฤษณปิงฺคลา : ทุ (๔๒๖)
กูเชมา : อ. (๔๓๐)
กุมารี I : ม. (๔๓๔)
กุมารี II : ส. (๔๓๔)
กุมารี III : ท. (๔๓๔)
กุมฺถโยนี : อ. (๔๓๔)
กุมฺภีนสี : อ. (๓๔๓)
กุนตี : ม. (๔๓๖) (๔๘-๑๐๒, ๑๓๐-๑๓๕, ๑๓๘-๑๔๒)
กุนฺติราชสุตา (กุนตี) : (๔๓๖)
กุนฺติราชาตฺมชา (กุนตี) : (๔๓๘)
กุนฺติสุตา (กุนตี) : (๔๓๘)
ลชฺชา : น. (๔๔๔)
ลกฺษณา : อ. (๔๔๔)
ลกฺษมี I : ท. (๔๔๕) (๓๓-๓๔)
ลกฺษมี II (เทวเสนา) : (๔๔๕)
ลตา : อ. (๔๔๖) (๕๓)
โลปามุทฺรา : ฤ. (๔๔๘)
มทยนฺตี : ม. (๔๔๙)
มาธวี I : ช. (๔๔๙)
มาธวี II : ญ. (๔๔๙)

มาธวี III (กุนตี) : (๔๔๔)
มาธวี IV : ธ. (๔๔๔)
มธุรสุวนา : อ. (๔๕๐)
มธิรา : ม. (๔๕๐)
มทฺรราชสุตา (มาทรี) : (๔๕๑)
มาทฺรวตี I : ฤ. (๔๕๑)
มาทฺรวตี II (มาทรี) : (๔๕๑)
มาทฺรี : ช. (๔๕๑) (๑๐๒-๑๐๓)
มาคธี : ม. (๔๕๓)
มหาภีมา : อุ (๔๕๔)
มหาเทวี I (อทิติ) : (๔๕๔)
มหาเทวี II : อุ (๔๕๔)
มหากาลี : อุ (๔๕๕)
มหามตี : ฤ. (๔๕๕)
มเหศวรี : อุ (๔๕๗)
มเหนฺทราณี (ศจี) : (๔๕๘)
มหี (โลก) : น. (๔๕๘)
มหิษาสุรนาศินี : อุ (๔๕๘)
มหิษมตี : ฤ. (๔๕๘)
ไมกิลี (สีดา) : (๔๕๙)
มาลวี : ม. (๔๖๑)
มาลินี : ญ. (๔๖๑)
มมตา : ฤ. (๔๖๑)
มนสฺวินี : ช. (๔๖๒)
มนฺทราวาสินี : ทุ (๔๖๒)
มณิโพทรี : ม. (๔๖๓)
มโนรมา : ฤ. (๔๖๕)
มารคณปฺริยา : ฤ. (๔๖๗)
มารีจิ : อ. (๔๖๗)
มารฺยาทา I : ธ. (๔๗๒)
มารฺยาทา II : (๔๗๒)
มาตงฺคี : ส. (๔๗๓) (๕๖)
มติ : น. (๔๗๓)
มตฺสฺยา (สัตยวตี) : (๔๗๕)
มายา : ช. (๔๗๗)
เมธา : น. (๔๗๗)
เมทินี (โลก) : (๔๗๗)
เมนกา : อ. (๔๗๘) (๔๔-๔๘)
เมนกาตฺมชา (ศกุนตลา) : (๔๗๘)
มิศฺรเกศี : อ. (๔๗๙)
มิตฺรา : อ. (๔๘๐)
มิตฺรสาหวยา : อ. (๔๘๐)
มฤคมนฺทา : ส. (๔๘๘) (๕๖)
มุทิตา : ช. (๔๙๑)
นคาตฺมชา : อุ (๔๙๔)
นาคี : ส. (๔๙๔)
นนฺทา I : อุ (๕๐๓)
นนฺทา II : ช. (๕๐๓)

นารายนี : ช. (๕๑๒)
นิศา : ช. (๕๑๗
นีลี : ม. (๕๑๘)
นิรุฤติ : น. (๕๑๘) (๒๔)
นีติ : น. (๕๒๐)
นิยติ : อ. (๕๒๒)
โอฆวตี : ช. (๕๒๒) (๑๑๖-๑๒๐)
ปญฺจจูฑา : อ. (๕๒๔)
ปาญฺจาลปุตฺรี (เทราปที) : (๕๒๗)
ปาญฺฑราวาสินี (ศรี) : (๕๒๘)
ปนฺนนคนนฺทินี (อุลูปี) : (๕๓๗)
ปนฺนเคศวรกนฺยา (อุลูปี) : (๕๓๗)
ปรา : อ. (๕๓๘)
ปารฺษตี I : ม. (๕๔๑)
ปารฺษตี II (เทราปที) : (๕๔๑)
ปรฺวตราช-กนฺยา : อุ. (๕๔๔)
ปารวตี : อุ. (๕๔๔)
เปาโลมี (ศจี) : (๕๔๗)
เปาษฺฏี : ม. (๕๔๘)
ปาวกาตฺมชา (เทราปที) : (๕๔๘)
ปีตวาสินี : ทุ. (๕๕๑)
ปุลกฺษ : ญ. (๕๕๓)
ปุรภาตา : ช. (๕๕๓)
ปุรภาวตี I : ช. (๕๕๓)
ปุรภาวตี II : ม. (๕๕๔)
ปุรศมี : อ. (๕๕๔)
ปุรชา : ฤ. (๕๕๔)
ปุรทฺเวษี : ฤ. (๕๕๔)
ปุรชาครา : อ. (๕๕๖)
ปุรมทฺวรา : ม. (๕๕๙) (๘๔-๘๗)
ปุราปติสุตา (กัทรู และวินตา) : (๕๕๙)
ปุรมาธินี : อ. (๕๕๙)
ปุรมฺโลจา : อ. (๕๕๙)
ปุราปฺติ I : ญ. (๕๖๐)
ปุราปฺติ II : ฤ. (๕๖๐)
ปุราเสนชิตี : ญ. (๕๖๐)
ปุรีจฺยา : ฤ. (๕๖๑)
ปุริยา : ช. (๕๖๓)
ปุริยทตฺตา (ปถิวี) : (๕๖๓)
ปฤถา (กุนตี) : (๕๖๔)
ปฤถิวี (โลก) : (๕๖๔) (๒๖-๒๗)
ปฤถฺวี (โลก) : (๕๖๕)
ปุโลมา : ฤ. (๕๖๖)
ปณฺฑรีกา : อ. (๕๖๖)
ปุณฺฑริกสฺถลา : อ. (๕๖๗)
ปูรวจิตฺติ : อ. (๕๗๑)
รากฺษิตา : อ. (๕๘๗)
รมฺภา : อ. (๕๙๒)

รภนฺตรี : ม. (๕๔๔)
รติ : อ. (๕๔๕)
ราตฺริ : น. (๕๔๕)
เรณุกา : ฤ. (๕๔๖) (๑๔๔-๑๕๑)
โรหิณี I : ส. (๕๔๗) (๕๖)
โรหิณี II : ช. (๕๔๗)
โรหิณี III : ม. (๕๔๗)
รุทฺรปตฺนี : อุ. (๕๔๘)
รุกฺมิณี : ม. (๕๔๙)
ฤทฺธิ : น. (๖๐๐)
ฤกฺษา : ม. (๖๐๐)
ฤตา (สรัสวตี) : (๖๐๒) (๒๓-๒๖)
สทฺวฤตติ : ม. (๖๐๓)
สหา : อ. (๖๐๔)
สหชนฺยา : อ. (๖๐๖)
สมีจี : อ. (๖๑๒)
สปฺริยา : ช. (๖๑๓)
สำวฤตฺติ : อ. (๖๑๔)
สนฺธยา : น. (๖๑๕)
สญฺชฺญา : ช. (๖๑๘)
สรสฺวตี : น. (๖๒๑) (๒๓)
สารฺวเสนี : ม. (๖๒๕)
สตฺยา I (สัตยวตี) : (๖๒๘)
สตฺยา II (สัตยภามา) : (๖๒๘)
สตฺยา : ช. (๖๒๘)
สตฺยภามา : ม. (๖๒๖)
สตฺยวตี I : ฤ. (๖๓๐)
สตฺยวตี II : ฤ. (๖๓๐)
เสารเภยี I : อ. (๖๓๔)
เสารเภยี II : ส. (๖๓๔)
เสารี (ตปตี) : (๖๓๔)
สาวิตฺรี I : ช. (๖๓๕) (๖๕-๖๗, ๑๒๐-๑๒๓, ๑๒๘-๑๓๐)
สาวิตฺรี II : ช. (๖๓๕) (๓๔-๓๗)
เสาวิรี : ม. (๖๓๕)
ษษฺฏี : อ. (๖๓๗)
สีหิกา : ส. (๖๓๘)
สีตา : ม. (๖๓๙) (๑๑๒-๑๑๕)
สีตา : อ. (๖๓๙)
โสมา : อ. (๖๔๖)
โสมปุตฺรี : ช. (๖๔๘)
สฤษฺฏิ : น. (๖๔๙)
สุภทฺรา : ม. (๖๕๑)
สุศฺรวา : ช. (๖๕๓)
สุหฺรศนา : ช. (๖๕๓)
สุเทษฺณา I : ช. (๖๕๔)
สุเทษฺณา II : ช. (๖๕๔)
สุเทวา : ช. (๖๕๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุคนฺธา : อ. (๖๕๕)
สุกุมารี : ฤ. (๖๕๗)
สุมนา (ไกเกยี) : (๖๕๗)
สุชาตา : ม. (๖๖๐)
สุกนฺยา I : ม. (๖๖๐)
สุกนฺยา II : ม. (๖๖๐)
สุมิตฺรา : ม. (๖๕๗)
สุมุขี : อ. (๖๕๘)
สุนนฺทา I : ป. (๖๕๘)
สุนนฺทา II : ม. (๖๕๘)
สุนนฺทา III : ช. (๖๕๘)
สุนนฺทา IV : ม. (๖๕๘)
สุนิถา : ช. (๖๕๙)
สุปฺรภา : ฤ. (๖๕๙)
สุปฺรชา : ช. (๖๕๙)
สุปฺริยา : อ. (๖๕๙)
สุรศฺเรสถา : ทุ (๖๖๑)
สุรชา : อ. (๖๖๑)
สุรสา I : ส. (๖๖๑) (๕๖)
สุรสา II : อ. (๖๖๑)
สุรตา : อ. (๖๖๒)
สุเรศฺวรี : ทุ (๖๖๒)
สุรฺยาชา : ช. (๖๖๔)
สุเษณมาตฤ : ช. (๖๖๕)
สุตโสมมาตฤ (เทราปที) : (๖๖๖)
สุวรฺจลา : ช. (๖๖๗)
สุวรฺณา : ม. (๖๖๗)
สุยศา : ม. (๖๖๘)
สุยชฺญ : ฤ. (๖๖๘)
สุวรฺภานวี : ม. (๖๖๙)
สุรา : อ. (๖๖๐)
ตามฺรา : ฤ. (๖๗๓)
ตปตี : ช. (๖๗๔) (๘๐-๘๔)
ตารา I : ส. (๖๗๕)
ตารา II : ช. (๖๗๕)
ตาริณี : ทุ (๖๗๕)
ติโลตฺตมา : อ. (๖๗๖)
ไตฺรครฺตี : ป. (๖๗๙)
ตฺริภุวเนศฺวรี : ทุ (๖๗๙)
ตฺวาษฺฏรี : ป. (๖๘๕)
อุลูปี : ส. (๖๘๘)
อุมา (ทุรคา,ปารวตี) : (๖๘๙)
(๓๑-๓๒)
อุมฺโลจา : อ. (๖๙๑)
อุปศฺรุติ : อ. (๖๙๑)
อุรคาตฺมชา : ส. (๖๙๔)
อูรฺมิลา : ช. (๖๙๔)
อุรฺวศี : อ. (๖๙๔) (๕๐-๕๒)

อุตฺตรา : ช. (๖๔๗)
วฑฺฒา : ส. (๖๔๗)
ไวทรฺภี : ช. (๗๐๑)
ไวทรฺภี (ทมยันตี) : (๗๐๑)
ไวทรฺภี : ช. (๗๐๑)
ไวเทหี I : ม. (๗๐๒)
ไวเทหี II (สีดา) : (๗๐๒)
ไวราฏี : ช. (๗๐๓)
ไววสฺวตี (ตปตี) : (๗๐๕)
วำศา : ฤ. (๗๐๗)
วปุ : อ. (๗๐๘)
วปุษฏมา : (๗๐๘)
วรางฺคี : ม. (๗๐๙)
วรวรฺณินี : ทุ. (๗๐๙)
วรฺคา : อ. (๗๑๐) (๕๓)
วรฺษเณยี (สุภัทรา) : (๗๑๐)
วารุณี : ช. (๗๑๓)
วรูถินี : อ. (๗๑๓)
วสนฺต : น. (๗๑๓)
วาสุเทวสโหทรา (สุภัทรา) : (๗๑๓)
วสุธา (โลก) : (๗๑๔)
วิศาลา : ม. (๗๒๗)
วิศฺวา : ฤ. (๗๒๘)
วิศฺวาจี : อ. (๗๒๘)
วิศฺวามิตฺรหุหิตฤ (ศกุนตลา) : (๗๒๙)
วิทรฺภาธิปนนฺทินี (ศกุนตลา) : (๗๓๑)
วิทุลา : ช. (๗๓๓) (๑๓๕-๑๓๗)
วิทุยา : น. (๗๓๕)
วิทูยตา : อ. (๗๓๕)
วิทฺยุตฺปรฺณา : อ. (๗๓๕)
วิทฺยุตฺปรฺภา : อ. (๗๓๕)
วิชยา I : ช. (๗๓๖)
วิชยา II : ทุ. (๗๓๖)
วินตา : ส. (๗๓๗) (๕๗-๕๘)
วิราฏหุหิตฤ : ช. (๗๔๑)
วิริณี : ช. (๗๕๒)
วิรูปากษี : ทุ. (๗๕๒)
วฤทฺธกนฺยา : ฤ. (๗๕๒)
ยโศทา : ทุ. (๗๖๑)
ยยาติชา : ม. (๗๗๕)
โยธนคนฺธา (สัตยวตี) : (๗๗๗)

ประวัติผู้เขียน

นางภิญโญ บุญทอง เกิดเมื่อ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๓๔ ที่อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี เป็นบุตรี นายกลิ่น นางละม่อม ศรีสุโร สำเร็จปริญญาศึกษาศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.) ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๗ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๐๖ จนถึงปัจจุบัน รับราชการเป็นอาจารย์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายชั้นเด็กเล็ก (ที่ไม่พูดภาษาไทย) โรงเรียนยะหริ่ง อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย